

mer folk med hovedpine til gode uden for apotekernes åbningstid.

Før liberaliseringen var der midlertidig flere små forhandlere af håndkøbsmedicin, specielt forhandlere i yderdistrikter, som foruden at have en supplerende indtjening ved salg af medicin, tillige servicerede lokalbefolkningen, som ellers havde langt til nærmeste apotek.

Efter liberaliseringen er disse forhandlere kommet ind under den nye lov, naturligvis, men desværre har det vist sig, at det utilsigtede rammer en række af de tidligere forhandlere. Sagen er nemlig, at disse tidligere forhandlere kunne have andre og flere håndkøbspræparater i salg, end dem der i dag er tilladte. Det har betydet, at flere mister betydelig omsætning og risikerer at lukke med forringet service over for lokalbefolkningen til følge.

På den baggrund ønsker spørgeren, at loven om liberalisering af håndkøbsmedicin ændres, så tidligere godkendte forhandlere kan fortsætte med det sortiment, de havde i salg, før loven trådte i kraft. Alternativt kunne loven ændres, så alle med tilladelse til håndkøbssalg fik udvidet deres sortiment til at være det samme, som små og mindre forretninger havde tilladelse til før liberaliseringen.

Svar (7/2 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

I spørgsmålet henvises til den adgang til at handle visse håndkøbslægemidler uden for apotek, som blev indført med virkning fra 1. oktober 2001 ved ændring af lægemiddeloven og lov om apoteksvirksomhed. Lovændringen blev gennemført som opfølgning på en aftale af 1. november 2000 om modernisering og liberalisering af apotekervæsenet, som blev indgået mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrumdemokraterne, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Af aftalen fremgår, at der skal ske ophævelse af apoteksforbeholdet for visse håndkøbslægemidler, således at disse på nærmere fastsatte vilkår kan sælges i fri handel. Det fremgår bl.a., at apoteksforbeholdet skal ophæves for den del af sortimentet af håndkøbslægemidler, som sundhedsfagligt forsvarligt kan gives fri til salg uden for apotekerne. For visse typer lægemidler fastlægger aftalen, at der kan blive tale om alene at

ophæve apoteksforbeholdet for visse styrker og pakningsstørrelser. Det gælder først og fremmest de lettere smertestillende lægemidler, hvor særlige sikkerhedshensyn gør sig gældende.

Den sundhedsmæssige vurdering af hvilke lægemidler, pakningsstørrelser og styrker m.v., der sundhedsfagligt forsvarligt kan sælges uden for apotek, er efter lægemiddelovens § 5, stk. 2 henlagt til Lægemiddelstyrelsen. Ved den lovmæssige implementering af aftalen er det fastslået, at vilkårene for forhandling af håndkøbslægemidler, herunder afgrænsning af det tilladte lægemiddelsortiment samt begrænsninger i pakningsstørrelser og styrker m.v., skal være ens for salgssteder oprettet af detailhandlen og håndkøbsudsalg tilknyttet et apotek.

Det er således en klar forudsætning for aftalen mellem de anførte partier og for den lovmæssige gennemførelse af de aftalte ændringer, at afgrænsningen af lægemiddelsortimentet skal ske ud fra en vurdering af det sundhedsmæssigt forsvarlige, og at denne afgrænsning skal gælde for såvel salgssteder oprettet af detailhandlen som for håndkøbsudsalg.

Jeg lægger vægt på, at vi i indeværende Folketingsssamling får gennemført de lovgivningsinitiativer, der er nødvendige for at afslutte implementeringen af aftalen, således at forliget til fulde er opfyldt. Jeg bemærker i den forbindelse, at den seneste aftale om apotekernes bruttoavance også indgår som et led i implementering af forliget.

På denne baggrund finder jeg ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at tage initiativ til ændringer af den gennemførte implementering vedrørende forhandling af ikke apoteksforbeholdte håndkøbslægemidler uden for apotek. Jeg vil imidlertid fortsat være opmærksom på et eventuelt behov for overvejelser om tiltag med henblik på at videreføre bestræbelserne på at sikre borgerne let tilgængelighed samtidig med, at hensynet til lægemiddelsikkerheden tilgodeses i nødvendigt omfang.

Spm. nr. S 591

Til justitsministeren (25/1 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren indføre ens regler for alle politikredse med hensyn til invalideparkering?«